

Lingva Avrea Christianorvm

Ruben, Leonhard

Padibornae, 1606

Capvt 43. Tacendum cùm angeli aut sancti nobiscum loquu[n]tur, & cùm
est sermo de iudicijs & permissionibus diuinis.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56433](#)

vias meas ut nō delinquam in lin-
guā mea. Quā igitur lētus, quam se-
curus hinc discedebat, quē nullius
propè culpæ consciū taciturnitas
ipsa fecerat.

C A P V T X L I I I .

Tacendum cùm angeli aut sancti nobiscum lo-
quuntur, & cùm est sermo de iudicijs
& permissionibus diuinis.

Secundò, tacendum est cùm an-
geli aut sancti nobiscum lo-
quuntur, quòd maximè seruandū
erit cùm eorum facta leguntur aut
audiuntur. Hine Danielis 10.15. de
angelo sibi mirabili specie vers. 5.
apparente, inquit. *Cumq; loquere-
tur mihi huicmodi verbis, deieci
vulnus meum in terram & tacui.*

Tertiò, cùm est sermo de iudi-
cijs & permissionibus diuinis, ne eū
in illis arguamus. Quòd quia fecit
Iob sic de se, c. 39.37. loquitur. *Qui
leuiter locutus sum, respondere quid
possim? manum meā ponam super os
meū, Ver. 35. Unū locutus sum, quod*

Manū
super
os po-
nere,
quid?

utinam non dixisset; & alterum qui-
bus vīta non addam. Nota ma-
num super os ponere, signum ta-
citurnitatis est, in cuius rei signifi-
cationem Clemens Alexandrinus
lib. 5. Stromatum scribit Anachar-
sim Schitam dormientem sinistra
manu secretiora corporis loca te-
xisse: os autem dextera manu; quo
ostenderet oportere quidem v-
tramq; partem continere, sed ma-
ius esse linguam continere quam
voluptatem. Vnde & D. Iob ad a-
micos suos principes, cap. 21. 5. in-
quit, *Attendite me, & obstupescite;*
& superponite digitum ori vestro,
quod eos fecisse dicit cap. 29. 8. Vi-
debat me iuvenes, & abscondeban-
tur: & senes assurgent es stabant. Prin-
cipes cessabant loqui & digitum super-
ponebant ori suo. Sed Apostata con-
trarium facit, qui non imponit ori
suo silentium per digitum : sed ut
est Prou. 6. 13. digito loquitur, In

omnibus

omnibus porrò templis Aegyptiorum teste Ioanne Pierio in Hieroglyphicis lib. 36. vbi colebatur Isis & Serapis, simulachrum erat digito labris impresso; ostendens de diis immortalibus silentium habendum. In quos etiam ne licentiosi simus in loquendo, à Platone monemur. Sic & sigillum in annulis indicabat rerum agendarum silentium. Vnde Alexander Macedo, ut ibidem refert Pierius, cùm matris epistolam calumnijs & accusatione plenam aduersus Antipatrū continebat, vna cum Hiphestione uti solebat legisset, detractū digito senatorium annulum ori illius impressit, silentij monumentum. Hoc pacto innuens ut arcana contineret. Exemplum cùm in signis de amico fiduciæ, tūm etiam humanitatis egregiè, qui calumnias latius spargi noluerit, licet inuisum haberet Antipatrum.

In
deos
ne licē
tiosi si-
mus in
loquer-
do.